

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XXI. Leopoldvs II. Elector V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

verò Aribonem suas qualescunque labeas censuit ipse Pontifex Jo-
annes XVIII. an. 1031. quo Aribonem brevè fatis concessurum ex
Italia in Germaniam remisit, ut corpus morbis confectum Germa-
nica tellus reciperet, animam verò virtutibus pretiosam Cœlum
fufciperet.

XX. D. BARDO ELECTOR IV.

D. Bardo ex perillustri Wetteraviæ familia natus, atque in
Hassia monasterio Hirsfeldensi Abbas electus, pedo
minore prælusit longè majori, quod dedit Moguntia
longè dignissimo. Moguntiam ubi pervenit, nihil antiquius ha-
buit, quàm ut ædem à Willigifio cœptam, & D. Martini honoribus
consecrandam, daret absolutam. quod utrumque evenit præsen-
te Conrado Cæsare & XVII. Episcopis. Inunxit idem deinde
Moguntia Archipræsul Henrici III. post Conradum II. Imperato-
ris conjugem alteram Agnetem Pictaviensem, & Ingelhemij Augu-
stis adstitit nuptiis. Propter eloquentiam sacram, qua in templis
& apertis campis ad confertissimum auditorem in viam virtutis
reducendum maximopere usus est, D. Præfuli Chrysofomo fuit
comparatus parique nomine cum eodem appellatus. An. 1051.
sedis 20. cum die Pentecostes sacra Paderbornæ ingentem populi
multitudinem, audiente etiam Cæsare Henrico, ad divini Pnev-
matis honorem augendum fuisset hortatus, mortem sibi brevè ad-
futuram prædixit vates, oracula dictante eodem divino Spiritu,
cuius beneficio D. Bardoni concessa esse alia dona maxima mon-
stravit D. Anno Coloniensis Elector, qui hominem membris
omnibus captum, Moguntia ad tumulum S. Bardonis in pedes ere-
xit testimonio totius populi publico. Sedit sub Pontificibus Be-
nedicto IX. Gregorio VI. Clemente II. Damaso II. & Leone IX.

XXI. LEOPOLDVS II. ELECTOR V.

L Leopoldus aliis Luipoldus dictus, inter Fuldenses & Bam-
bergenses aut Canonicus, aut Abbas celeberrimus celebra-
ri

ri amplius Moguntia est promeritus. Quampiam ejusdem notitiam nobis reliquerunt D. Leo Pontifex & Henricus III. Imperator: Wormatia enim coram Leone IX. ritu soleñissimo ad aram fecit primus post Pontificem Sacerdos. Anno dein 1054. cum in Romanorum Regem inauguratus fuisset Aquisgrani, Henricus IV. Augusti filius, idque singulare honoris munus Hermannò Colonia Archipræsuli committi Imperator cuperet, nata est exinde anfa diuturnis inter utrumque Archipræsulem litibus. Cæterum inter Luitpoldi monumenta permagni æstimatum est monasterium in monte Venusto Moguntiam propè positum, & D. Benedicti filiis ab eodem concessum. Annis sedit 8. sub Pontificibus Leone IX. Victore II, & Stephano X.

XXII. GIGFRIDVS ELECTOR VI.

O Felicem Germanam Ecclesiam, quæ, dum pene jam concidit in ruinas Imperium, tamen stetit firmissima, non cedentibus, non cadentibus Germanis Episcopis. Sigfridus ex illustri Eppensteiniorem stemmate oriundus, in principe Fuldensium cœnobio optimè formatus literis & moribus, primò Fuldæ Præsul, inde Moguntia Archipræsul, & Elector Imperij, per idonea virtutibus suis multis nactus est tempora per annos 24. non nisi Superùm singulari beneficio conservatus Antistes constantissimus. Anno Archiepiscopatus sui 4. Palæstinam adire, & qualvis tanti itineris molestias ac pericula subire non dubitavit. Comites tanto Duci accesserunt Episcopi complures, Güntherus nimirum Bambergensis, Otto Ratisbonensis, & Wilhelmus Ultrajectensis cum Præsulibus minoris notæ pluribus. Teste Mariano Scoto universorum capitum numerus septem implevit millia, quorum quinque partim viæ longioris difficultatibus, partim barbarorum prædæ inhiantium insidiis & apertis vulneribus succubuerunt. Reversus verò ad oves suas Sigfridus, lupum invenit Henricum IV. Cæsarem, qui dum Bertham Marchionis Itali filiam, conjugem su-

E

am